

Hülye álmom

Borbély Jánosnak

*Mit hoz a szél, nézi a reggeli felhőket, s a varjak serege
mi végre indult el, azt sem tudja, milyen nap várja,
a szokásos rossz hírekből mennyi jut neki, pillanatra
felrémlik, dőlhetne vissza az ágyba, de hát virrasztott
hajnalig, mert nem volt ereje elhessegetni a gyötrő
képeket, látta magát mosatlan hajjal egy kórházi
fekhelyen, szégyenkezve gyerekei előtt, legalább abban
lehetne biztos, hogy szép lesz az ő életük, és röhej,
már rettegni kezd az estétől, gyengének gondolja magát,
el is gyengül, egyenként számba veszi mindazt, amitől
kínlódni fog egész álló nap –, aztán felébred, dünnnyögi,
micsoda hülye álmom, hosszasan mosolyog álombéli énjén.*

